

bifalde det Bederlag, der er vedtaget af Folket-
tinget og af Ministeriet, og som omhandles
i Forslagets §§ 4 og 5.

Til forestaaende Dtringer om denne Sags
Hovedopgave skulle vi dernæst tillade os at
knytte nogle speciellere Bemærkninger om en-
kelte Punkter i Lovforslagets Paragrapher, med
Hensyn til hvilke der tildeels har været Me-
ningsulighed hos Udvalgets Medlemmer.

ad § 1.

At Loven bliver uden Indflydelse paa For-
skjellen imellem tiendepligtigt og tiendefrit Hart-
korn, er udenfor al Tvivl.

ad § 2.

Imod denne § have vi Intet at erindre, og
bemærke blot, at Gierne af det privilegerede
matriculerede Konge- og Kirketiende Hartkorn,
hvoraf ikke er svaret Skat før i 1848, formod-
entlig paa Grund af exceptionelle Begunstig-
elser fra gammel Tid, maae tilkomme Beder-
lag for det nye Skattepaalæg efter § 4 sidste
Afsnit.

ad § 3.

Forsaaendts der paa Almager findes privile-
geret Hartkorn, der har svaret noget mindre
Landsskat og Gammelskat end andet privilegeret
Hartkorn (Frdn. 24de Juni 1840 §§ 3 og 4),
tilkommer der Gieren saameget større Bederlag
efter § 4.

Da den særegne Regel for Hirschholm Di-
stricts Hartkorn er grundet i Bestemmelser,
hvis Virkning ikke retfærdigen kan ophæves
uden imod fuld og contant Erstatning; saa er
derimod formeentlig Intet at indvende.

Med Hensyn til Bescatningen af Born-
holms Hartkorn berøver nærværende Lov paa
en anden Lov, der foreligger Thinget.

ad § 4.

Naar denne Paragraphs sidste Afsnit næv-
ner „Giere af alt andet privilegeret Hartkorn“,
saa ere Udtrykkene for omfattende, da Reglen
ikke gjælder det i § 7 første Afsnit og § 8 om-
meldte Hartkorn; men da Meningen ikke kan
være tvivlsom, naar de flere §§ sammenholdes,
troe vi, at en forandret Redaction kan und-
gaaes. At Kjøbstædernes Hartkorn henhører
under Paragraphens sidste Afsnit, er en Selv-
følge.

ad §§ 5 og 6.

Ved disse have vi Intet at bemærke.

ad § 7.

I Henseende til de geistlige Embedsmænd
beneficerede Jorder og Tiender henviser det
første Afsnit af nærværende § til Loven om
Ophævelse af flere ældre Skatter og Skatte-
ligninger og om Fordeling af Bederlaget her-
for. Naar denne Lovs §§ 6 og 7 ere af-
gjorte, vil de nævnte Embedsmænds fremtidige
Netsstilling være bestemt, og da denne Gjen-
stand er holdt udenfor nærværende Lov, er den
tillige udenfor det os overdragne Hverv.

Imod Paragraphens andet Afsnit have vi
Intet at erindre, da det ansees som en Selv-
følge, at vedkommende Commune eller Stif-
telse tilkommer Bederlaget efter § 4.

ad § 8.

Grevernes Privilegier af 25de Mai 1671
§ 9 og Friherrernes Privilegier af samme
Dato § 8 tilfagde Lehnbesidderne Ret til at
have, respective 300 Tdr. og 100 Tdr. Hart-
korn af tilliggende Bøndergods aldeles fri og
forfkaanet for al Contribution og Paalæg,
hvad Navn det og have kan, Prindsesfesty-
r undtaget.

Om det fra disse Bestemmelser i Privile-
gierne oprundne og ganske særegne Frihedss-
hartkorn indeholdt Regjeringens Udcast, at
det stillede ved Siden af det privilegerede
Hartkorn i Almindelighed, og skulde tilkomme
samme Bederlag som dette. Men det Lovforslag,
der er antaget af Folkethinget, indeholder, at det
grevelige og friherrelige saakaldte Frihedshartkorn
bortfalder uden Bederlag. Der var i det andet
Thing fremsat et Forslag om, at „den Skatte-
moderation, der ved det saakaldte Frihedshart-
korn er tillagt Grevsfæder og Friherfsæder,
vedbliver med dens nuværende Beløb, saa
længe disse Eiendomme bevare deres Natur
som Lehn“; men det blev forkastet med en svag
Majoritet.

Dette er et af de Punkter, hvorom vore Ansku-
elser ikke have kunnet forenes. Vi Bleding-
berg, Stampe og Schytte ansee det utvivel-
somt, at Lehnenes Frihedshartkorn ikke er op-
hævet ved Grundlovens § 97, da den Skatte-
lettelse, hvorom her handles, ikke er en til Ud-
del-